

30.11.2007

42

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Kent merkezlerinde, vatandaşın can ve mal güvenliğinden sorumlu olan Emniyet Teşkilatı mensubu polislerin, görev sırasındaki tutum ve davranışları kamuoyunda tartışılmaktadır.

Asıl olarak, yasaları ihlal edenleri etkisiz duruma getirerek, yargıya teslim etmekle görevli olmalarına karşın görev aşamasında orantısız güç kullandıkları ve hatta kolaylıkla silaha başvurdıklarının örnekleri son zamanlarda artmıştır. Polisin, yasaları uygulayarak değil, korku salarak güvenliği sağlaması kabul edilemez. Ayrıca, bazı emniyet mensuplarının organize suç örgütleri ile bağlantılı oldukları iddiaları da zaman zaman gündeme gelmektedir. Emniyet Teşkilatına duyulan güveni önemli ölçüde erozyona uğratan bu olumsuz gelişmeler, ortada ciddi bazı sorunların olduğunu göstermektedir.

Bu sorunların, polislerin eğitimlerinin yetersiz ve yanlış olmasından ve 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyetleri Yasasından kaynaklandığını ileri sürenler olduğu gibi, çalışma koşullarının ağır olduğu ve bunun sonucu aile hayatlarının düzenli olmadığı ve geçim sıkıntısı yaşadıkları nedeniyle aşırı stres ve gerginliklerinden kaynaklandığı iddiaları da vardır. Gerçekten de polisler asli görevleri dışında, kamu ve özel binaların ve kişilerin korunmasında, bir sandviç karşılığı maçlarda, konserlerde ve bazı düğünlerde de görevlendirilmekte ve çoğu zaman postacı olarak da görev yapmaktadırlar. Yani zihinsel ve fiziksel yorgunlukları gözardı edilemez.

Nitekim, Emniyet Teşkilatında 2006 yılı sonu itibarıyla, son 5 yılda 328 polis istifa etmiş, işledikleri suçlar nedeniyle 1306 polis Devlet Memurluğundan ve meslekten çıkarılmış, 869'u psikolojik tedavi görmüş ve 122 personel intihar etmiştir. Bu arada 40 personel şehit olmuştur. Kaç polisin aile bütünlüğünün bozulduğunun sayısı belli değildir.

Dolayısıyla, sorunun eğitimden ve 2559 sayılı yasadaki yetkilerin ölçsüz kullanılması dışında, psikolojik ve sosyal yanının da olduğu görülmektedir. Elbette, son yıllarda hızla artan siyasi ve cemaat kadrolaşması, teşkilattaki sorunların ve huzursuzluğun üzerine tuz-biber ekmiştir. Ve giderek Emniyet Teşkilatında çürümeye yol açabilecek bu tehlikeli gidiş, böyle devam edemez.

Sunulan nedenlerle, vatandaşın can ve mal güvenliğinden sorumlu olan Emniyet Teşkilatındaki kadrolaşma sorunları ile polislerin orantısız güç ve silah kullanmalarının yanlış veya yetersiz eğitimden mi, 2559 sayılı Polis Vazife ve Salahiyetleri Yasasından mı, çalışma koşulları ve ücret dengesizliğinden kaynaklanan psikolojik ve sosyal nedenlerden mi yoksa hepsinden mi kaynaklandığının tespiti ve alınması gereken önlemler hakkında, Anayasanın 98 ve 104. maddeleri gereğince bir Meclis araştırması açılmasını talep ederim.

1. Ahmet ERSİN - İzmir
2. Çetin SOYSAL - İstanbul
3. Malik Ecder ÖZDEMİR - Sivas
4. Ali Rıza ERTEMUR - Denizli
5. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
6. Şevket KÖSE - Adıyaman
7. Hulusi GÜVEL - Adana
8. Faik ÖZTRAK - Tekirdağ
9. Enis TÜTÜNCÜ - Tekirdağ
10. Muharrem İNCE - Yalova
11. Eşref KARAİBRAHİM - Giresun
12. Zekeriya AKINCI - Ankara
13. Nesrin BAYTOK - Ankara
14. Halil ÜNLÜTEPE - Afyonkarahisar
15. Akif EKİCİ - Gaziantep
16. Turgut DİBEK - Kırklareli
17. Ali KOÇAL - Zonguldak
18. Muhammet Rıza YALÇINKAYA - Bartın
19. Ali İhsan KÖKTÜRK - Zonguldak
20. Fatma Nur SERTER - İstanbul
21. Şahin MENGÜ - Manisa
22. Esfender KORKMAZ - İstanbul
23. Mustafa ÖZYÜREK - İstanbul